

Det er Lovens Regel, som gælder overalt, den kan man ikke komme udenom. Skulde der gøres noget imødekommende overfor saadanne, som i deres senere Aar ere komne paa lavere Løn med Hensyn til Huslejlighed, saaledes at det faar Indflydelse paa deres Selvpensionering, paa deres Pension, saa skal det blive taget under Overvejelse, naar man udarbejder de administrative Regler for Selvpensionering. Jeg antager, at Administrationen der vil være saa villig som muligt med de bestaaende Love for Øje. Mere kan jeg ikke svare derpaa.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) har spurgt mig, om saadanne Stationer — der er 4 i alt, nemlig Ringsted, Sorø, Skanderborg og Hobro — der ligge uden for Købstadgrænsen, desuagtet med Hensyn til Tillæg for Opholdet kunne regnes som Bystationer. Herpaa kan jeg ganske kort svare Ja.

Valdemar Olsen: Hidtil under denne Sags Behandling har det kun været det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), som har taget Ordet mod Lovforslaget eller i alt Fald har udtalt sine store Betænkeligheder ved at gaa saa vidt, som Lovforslaget tilsigter. I Dag have imidlertid forskellige andre Medlemmer i alt Fald delvis sluttet sig til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby. I den Anledning vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) mente, der var Grund til adskillig Kritik overfor de ret store Lønninger, der foreslaas paa dette Lovforslag. Det ærede Medlem mente, at man rettelig burde yde Tjenestemændene nogenlunde det samme Vederlag for deres Arbejde, som man i det private Erhverv yder de faglærte Arbejdere. Dette kunde jeg i og for sig meget godt slutte mig til. Men jeg tror rigtignok ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at faglærte Arbejdere ere daarligere lønnede, end de underordnede Tjenestemænd blive det efter denne Lov. Det kan vel ikke være det ærede Medlems Mening, naar han brugte Udtrykket „Tjenestemænd“, at han vil tage alle Tjenestemændene med lige fra Generaldirektøren og nedefter, han mener aabenbart de underordnede Funktionærer i de 4 Etater, saaledes f. Eks. Portører, Togbetjente, Postbude og saa fremdeles, og jeg kan være enig med ham i, at disse Mennesker skulle lønnes nogenlunde, som de faglærte Haandværkere i de private Erhverv blive

lønnede. Men jeg tror, at det vistnok ogsaa er saaledes for Øjeblikket efter de Lønninger, der ere fastsatte i nærværende Lov. Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) er jo selv Arbejdsgiver og har jo derfor rig Lejlighed til at sammenligne de lavere stillede Funktionærers Lønninger med sine faglærte Arbejderen. Han kan saa sammenligne sine Typografer, der under Trykkeres Lønninger med de Tjenestemænds, der f. Eks. ere i 1ste—3die Lønningsklasse. Jeg er da overbevist om, at han vil komme til det Resultat, at der ikke er nogen væsentlig Forskel. (N. C. Jensen: De have ingen Pension!). Ja, Pensionsspørgsmaalet kommer jeg til senere.

Der er naturligvis den Forskel, som jeg vil bede det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) lægge Mærke til, at medens hans Typografer maaske have en bestemt Dag-Arbejdstid, have Statsfunktionærerne ikke nogen saadan bestemt Arbejdsplan, de maa lige saa godt tage fat om Natten, de maa lige saa godt tage fat om Søndagen og saa fremdeles; men hvis det ærede Medlem vil tage sig for at regne ud, hvad hans faglærte Typografer skulde have for den samme Arbejdstid, saavel for Søndags- og Natarbejde som Dagarbejde, som de paagældende Funktionærer have, vil han sikkert komme til det Resultat, at de Lønninger, han giver sine faglærte Arbejdere, og de Lønninger, der foreligge paa dette Lovforslag, staa i nogenlunde passende Forhold til hinanden.

Saa er der Spørgsmaalet om Pensionen. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er en Fordel for Statsfunktionærerne, at de have denne Pension fremfor Arbejderne i de private Erhverv, som ikke have nogen Pension. Men for det første maa jeg henvise til, at Tjenestemændene betale jo 5 pCt. af deres Løn til Pensionen, og naar det ærede Medlem fra Maribo husker de Satser, som ere satte i Loven, maa han heller ikke glemme at trække disse 5 pCt. fra, som Funktionærerne selv skulde udrede til deres Pension. Men i øvrigt skal jeg henvise til, hvad den højtærede Konseilspræsident udtalte ved Finanslovens første Behandling, og som falder sammen med mit Syn paa denne Sag. Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at det at være ansat i Staten skulde være en noget begunstiget Stilling, de, der vare ansatte i Staten, skulde have Følelsen af, at de vare særligt begunstigede. Jeg mener ogsaa, at det at være ansat i det offentliges Tjeneste skulde være noget mere end at